

lassacskán

és lassacskán
kéz a kézben
itthagynak
minket egészen
távolodik
a szék az asztal
és semmi semmi
nem marasztal
egy ing egy könyv
egy sárgult papiros
mind az mi kell
mind az mi tilos
mi jó volt szép
olykor biztató
hull rá levél
hull rá a hó
oly távoli
ködbe vesző az álom
s a múlt ködén át
már semmim nem találok
oly idegen
és szűk lett már a tér
s ki készül
az vissza sose tér
már elhalkult
zsibongás lárma
de fejünk hol hajtjuk
nyugovóra máma
az őszi szél
apró pernyéit fújja
oly könnyen libben
mázsányi súlya